अविदुषस्तस्य वितर्कमाह योसावहमञ्जूष्ठेएषःकःनान्यत् एकमेवैतद्ञंकृतोवाजातंयत्रैतद्धिष्ठितंतेनअधस्तास्ततावर्तमानेननुनिश्चितंभाव्यं स इत्थमुद्बीक्ष्येत्युत्तरेणान्वयः तथाचश्रुतिः सोऽपश्यतुष्करपर्णेतिष्ठन्सोमन्यतअस्तिवैतत्यस्मिन्निदमधितिष्ठतीति ॥ १८ ॥ तस्यचबिहर्मुखप्र हत्त्यामहताऽपिकालेनतद्प्राप्तिमाह सइतिद्वाभ्याम् तस्याञ्जस्ययनालंतस्यनाडीभिरंतिश्चिद्रैः तस्यखरनालस्यपद्मस्ययनालंतस्यनाभिमधि ष्ठानंविचिन्वन्ववाग्गतोऽपितत्तद्दानाविदत ॥ १९ ॥ आत्मसर्गं स्वकारणम् त्रिणेमिःकालःअजस्यविष्णोर्हेतिः सुदर्शनहृपंशस्त्रम् देहभाजांनरा णांभयमुत्पादयन्तितिसंवत्सरशतमितकांतिमत्युक्तंभवित ॥ २० ॥ अंतर्मुखतयातुभगवंतदृष्टवानित्याहद्वाभ्यां ततःअन्वेषणानिष्टत्तःनप्रतिल

कएषयोःसावहमज्जपष्ठएतकुतोवाःज्जमनन्यद्पु॥ अस्तित्यधस्तादिहिकंचनैतद्धिष्ठितंयत्रसतानुभाव्य म्॥१८॥सङ्क्ष्यमुद्दीक्ष्यतद्ज्जनालनाद्वीभिरंतर्जलमाविवेश॥ नार्वाग्गतस्त्रत्वरनालनाभिविचिन्वं स्तद्विद्ताजः॥१९॥तमस्यपारेविदुरात्मसर्गविचिन्वतोःभूत्सुमहांस्विणेमिः॥योदेहभाजांभयमीर्याणः परिक्षिणोत्यायुरजस्यहेतिः॥२०॥ततोनिच्तोःप्रतिलब्धकामःस्वधिष्णयमासाद्यपुनःसदेवः॥शनैर्जित श्वासनिच्तचित्तोन्यषीददास्त्रदसमाधियोगः॥२१॥कालेनसोःजःपुरुषायुषाःभिप्रवत्तयोगेनविस्त्रवोधः॥ स्वयंतदंतर्दद्ये वभातमपश्यतापश्यतयस्रपूर्वम्॥२२॥स्रणालगोरायतशेषभोगपर्यकएकंपुरुषंश्यान म्॥फणातपत्रायुतमूर्थरत्नद्यभिर्दत्व्यांतयुगांततोये॥२३॥

ब्धःकामोमनोरथोयेनस्व थिण्यं

पद्मम् जितेनश्वासेनिवद्त्तंसंयतंचित्तंयस्यअतएवआहृढआश्रितःसमाधियोगोयेनतथाभूतःसन्न्यवीदत्उपविवेश ॥२१॥ पुरुषायुषासंवत्सर शतेनकालेनअभित्रवत्तःस्रुनिष्यन्तोयोगस्तेनविहृढउत्पन्नोबोधोयस्ययत्पूर्वविचिन्वन्निवनापश्यत् तत्त्वयमेवांतर्हदयेवभातमपश्यत् ॥ २२॥ यदपश्यत् तद्वर्णयति मृणालेतिनवभिःनवस्यप्यपश्यदित्यस्येवानुषंगः मृणालवद्गोरश्वासावायतश्च यःशेषस्तस्यभोगोदेहःसएवपर्यकः तस्मि न्कुत्रस्थितपर्यके फणातपत्रेरायुताःसर्वतोयुक्तायेमूर्थानस्तेषांरत्नानिकिरीटस्थानितेषांयुभिःप्रभाभिर्हतध्वातेयुगांततोये ॥ २३॥